

Purim Miracles After Esther and Mordechai

Seth Winberg * JLIC's Tuesday Night Torah

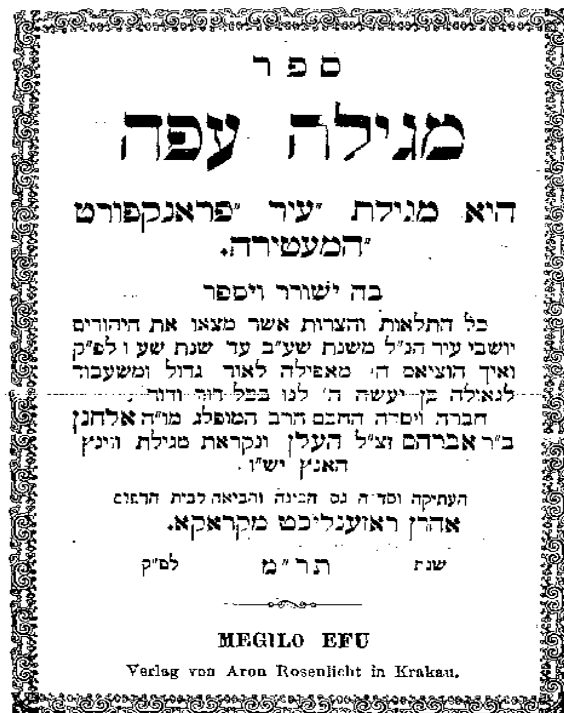
1. Bavli Megillah 14a

תָּנוּ רַבָּנַן: אַרְבָּעִים וְשִׁבְעֵי נְבִיאִים וְשִׁמוֹנָה נְבִיאִים וְשִׁבְעֵי נְבִיאִוֹת נִתְנַבְּאוּ לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל וְלֹא פָּחְתּוּ וְלֹא הוֹתִירוּ עַל מַה שֶּׁכְּתוּב בַּתּוֹרָה חוּץ מִמְּקָרָא מְגִילָה. מַאי דְרוּשׁ? אָמַר רַבִּי חִיָּיא בְרַ אֲבִין אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן קֶרְחָה: וּמַה מְעַבְדוֹת לְחִירוֹת אֲמַרִּינָן שִׁירָה מִמֵּיתָה לְחַיִּים לֹא כָּל שָׁכָן?

Our rabbis taught: Forty-eight male prophets and seven female prophets prophesied to the Jews and they did not subtract or add to that which is in Scripture except for the recitation of the *megillah*. On what basis? Rabbi Hiyya bar Abin said that Rabbi Yehoshua ben Korha said: We sing to celebrate about the transition from slavery to freedom—all the more so from death to life!

2. Endorsement of Rabbi Shimon Sofer to *Megillah* 'AFH, 1880

Lo and behold, the great Rabbi Aharon Rosenlicht, may his candle burn brightly, brought before me a pure offering of this book, *Megillah* 'AFH (the *megillah* of the great city Frankfort), which was composed by the great Rabbi Elchanan son of Rabbi Abraham Hellin. In the *megillah* are told all of the incidents which occurred to the residents of that city from the year 5372 to 5376. And God mercifully rescued and saved them on 20 Adar 5376 (= 1616)—just as I heard directly from the holy mouth of my father, may his righteous memory be a blessing, the author of the *Chatam Sofer*, who was born in the great city of Frankfort, God protect it. Each year he too would celebrate 20 Adar as a holiday of feasting. But this text had been hidden until now, until the great Rabbi Aharon Rosenlicht, a resident of our city, toiled and struggled until he was able to copy it, so that the coming generations will now that God alone rescues from distress.... Today, the eve of the month of *Tammuz*... offering this *megillah* on the altar of the printing press. And God forbid that anyone should violate his publisher's rights, for "he who tends a fig tree will enjoy its fruit."

3. Rabbi Avraham Danzig, 1748-1820 (Poland)

חיי אדם הלכות שבת ומועדים קנה, מא מי שאירע לו נס וכל שכן בני עיר יכולים לתקן בהסכמה עליהם ועל הבאים אחריהם לעשות אותו יום לפורים. ונראה לי דאותה סעודה שעושין בשביל הנס, היא סעודת מצוה... כמו שכתב בי"ש ב"ק סי' ל"ז דכל סעודה שעושין לזכר נפלאות ה' היא סעודת מצוה ע"ש. וכן אנו עושים

Purim Miracles After Esther and Mordechai

Seth Winberg * JLIC's Tuesday Night Torah

על הנס שנעשה לנו בשנת תקס"ד אור ליום ט"ז כסלו, שהיתה הריגה בחצר שאני דר בו מחמת הבערה שיצאה ללהב מן "פולווער" ונפלו כמה בתים בחצר וגם בית אחד שלי. ומחדר שהיו שם כל בני ביתי, נפל ב' חצי חומות וקורה אחת. והחומה נפל על בתי "וויטקע", עד שהיה כפסע בינה לבין המות. וכן אשתי נתפצעה בפניה, השפה העליונה לכמה חתיכות, והשיניים התחתונים כולם נשברו בפיה. וגם בחדר שישבתי שם עם בני, נשברו החלונות והדלת, ונתבקעו החומות. וגם נעשה בגב בני ב' נקבים. ובכל בני ביתי כולם וממני, אין אחד שלא יצא מהם על כל פנים איזה טיפות דם. וה' יתברך ברחמי וחסדיו חשב לנו הדם כקרבתו לכפר, והצילנו ונשארונו כולנו בחיים.

One who experienced a miracle—and more so a community—can, with their consent, establish that the day is a Purim. The festive meal on that day is a *seudat mitzvah*... as R. Shlomo ben Luria wrote: "any meal made in remembrance of divine miracles is a *seudat mitzvah*." See there.

Similarly we mark the miracle that happened to us in the year 5564 on the night of 16 Kislev (= 1 December 1803). There was death in my neighborhood because of a fire that spread from an explosion of gunpowder. Several houses were destroyed in the neighborhood, including one of my own. And members of my family were in one of the rooms. Two half-walls and one rafter fell. One of the walls fell on my daughter, Vitka. There was only a step between her and death. My wife was wounded in the face: her upper lip was torn into pieces and all her lower teeth broke in her mouth. The windows and the door broke in the room I was in with my son, along with the walls. My son was injured twice in the back. No member of my family, myself included, left without losing blood. And the Lord, be blessed, in mercy and kindness considered the loss of blood as an atonement. God saved us and we are still alive.

ולמען לספר נפלאות ה', פדכתיב "זכר עשה לנפלאותיו", קבלתי עלי ועל זרעי בלי נדר יום ט"ז כסלו, אחר שהוא בלאו הכי במדינתנו בהרבה קהלות יום תענית לחברא קדישא גומלי חסדים, לעשותו כמעט חציו לה' על כל פנים, ומי שיוכל יתענה. ובליילה שאחריו, יתאספו יחד תקף אחר מעריב וידליקו גרות כמו ביום טוב ולומר שיר היחוד כלו בנעימה ובמתון, ושיר הכבוד בזמרה, ואחרי זה מזמורי תהלים במתון, ואלו הם, קי"א קי"ו קי"ז כ"ג ל"ד ס"ו ק' ק"ג קכ"א ק"ל קל"ד קל"ח קל"ט קמ"ג קמ"ח ק"נ. ואחרי זה לעשות סעודה ללומדי תורה למי שאפשר, ולתן צדקה כברכת ה' כפי השגת ידו. ה' ירפא שבר עמו.

And so that the divine wonders may be told, I took upon myself and upon my descendants 15 Kislev—since it is already a fast day in many places—that a portion of the day should be God-oriented. And anyone who is able should fast. On the following night, be gathered together after evening services, light candles as on a holy day, say *shir ha-yihud* elegantly and *shir ha-kavod* melodiously. And then say these portions of Psalms gracefully: 111, 116, 117, 23, 34, 66, 103, 121, 130, 134, 138, 139, 143, 148, 150. And after that make a banquet to teach Torah to those who are able, give charity according to the means with which God blessed him or her. May God shall heal the break within the nation.